

ULM – DONAU, LIST ČESKÉ NÁRODNÍ SKUPINY V ULMU.

čís. 2.; 22. 4. 1950.

PROVOLÁNÍ Českého národního výboru v Londýně k svědomí světa.

V bolševickém protektorátě, zvaném Československo, bylo v posledních dnech zatčeno deset významných představitelů římsko-katolických řádů — dva opati, jeden provinciál, dva profesori theologie a pět řeholních kněží. Uvěznění kněží byli souzeni komunistickým tribunálem. Byli obžalováni ze "zločinů", až příliš dobře známých celému světu. Komunističtí zhoupci práva a spravedlnosti překroutili i platný trestní zákon, aby posloužil jejich temným cílům.

Tyto oběti komunistické persekuce byly obviněny z toho, že "byly věrnými služebníky Vatikánu, jenž je orientován na nejmocnější kapitalistický stát světa, USA, a který plánuje Středoevropskou federaci pod vládou habsburské dynastie a pod vládou imperialistického zahraničního kapitálu".

"Soud" nad obžalovanými byl hanebným výsměchem právu i spravedlnosti, -byli odsouzeni podle obvyklého bolševického vzoru pro "velezradu a špionáž". Museli být odsouzeni, neboť komunistický režim potřeboval tento soud k přípravě dalších procesů, aby tak zastrašil potlačenou opozici většiny obyvatelstva proti "diktatuře proletariátu".

A tak v předvečer dnů, kdy všechno křesťanstvo vzpomíná umučení a vítězství Syna člověka, zapadly brány žalářů za deseti věrnými syny českého národa a Církve Kristovy.

Voláme znovu k svědomí civilisovaného světa a žádáme, aby byla učiněna konečně přítrž ohavnému komunistickému teroru. Dosti krve, dosti krutostí, dosti mučení! Kdy povstane nový Abraham Lincoln, aby rozbil okovy mnoha set milionů otroků, úpějíčích pod komunistickým jhem?

Věříme, že hodina osvobození se blíží! Proto vzkazujeme všem pronásledovaným našim bratřím doma a zvláště všem odsouzeným, trpícím v komunistických žalářích a koncentračních táborech: Neklesejte na duchu a neztrácejte víry a naděje! Prosíme Pána, aby Vám všem doma i nám v cizině dal síly vytrvat.

PRAVDA PÁNĚ NAKONEC ZVÍTĚZÍ! KYRIE ELEISON!

Londýn, 8. dubna 1950.

ČESKÝ NÁRODNÍ VÝBOR V LONDÝNĚ.

Generál Lev Prchala, předseda; Dr. Karel Locher, gen. taj.; Prof. P. Adolf Němec, místopředseda.

Češi, voláme Vás do boje!

Prvním a nejvyšším úkolem českého exilu je boj proti bolševismu. Bude-li každý z nás usměřovat svoji činnost v exilu tímto směrem, plní uspokojivě svoji povinnost, neboť boj proti bolševismu znamená i boj za mravní obrodu, boj za svobodu, demokracii, právo a spravedlnost - boj za křesťanské ideály. Co však spatřujeme u velké části českého exilu? Boj jednoho proti druhému, vzájemný boj a potírání se včerejších politických stran mezi sebou, boj o křesla v budoucím státě, jehož země musí být teprve osvobozeny. Je to vzájemné tříštění a vybíjení sil, což slouží jedině rudým otrokářům.

V řadách českých uprchlíků spatřujeme nesouhlas s tímto postupem. Vidíme, jak včerejší stranníci vystupují proti svým vůdcům, volajíce po společném boji "proti bolševismu. Vidíme také mnoho těch, kteří, znechuceni stranickými šarvátkami, emigrují raději do odlehlých zámožských zemí, aby byli co nejdále "osvobozovací" činnosti těchto politických "veličin". Je potěšující, že český uprchlík smýšlí jinak, zdravěji a poctivěji než ztroskotaný politik.

Jelikož mezinárodní vývoj dospěl již tak daleko, že je nejen žádoucím, nýbrž bezpodmínečně nutným společný postup všech zdravých sil českého exilu v boji proti bolševismu, voláme všechny poctivé české uprchlíky, bez ohledu na včerejší stranicko-politickou příslušnost, aby se hlásili pod červenobílý prapor českého národa, pod kterým se řadí bojovníci celonárodního hnutí "ZA SVOBODU", representovaného Č.N.V. v Londýně.

Skutečný boj proti bolševickým otrokářům nastává. Nezůstávejte déle mezi zrádci ani mezi zbabělci! Národ čeká - plňte svoji povinnost!

Česká národní skupina v Německu.

Proč ne dříve?

Dne 3. dubna 1950 byli v důsledku našich odhalení nepoctivostí v dosavadním vedení tábora zatčeni: Šoula, Vozábal a Frič. Všichni kradli ze skladů IRO a to předměty: žiletky, mýdlo, šatstvo, prádlo aj. Zabaveno bylo asi 200 kg nového zboží.

Jedná se o zaměstnance IRO, o nichž předseda komitétu svého času prohlásil: "Do Švédska mohou emigrovati jen naprosto čestní lidé jako jsou Vozábal a Frič!"

Osazence našeho tábora by zájímalo, zda sociálnímu referentu Vorlovi, který je stále ve skladech, nebylo o zpronevěrách nic známo.

Síla myšlenky

Pánové Brunner, Šulc a spol. s hrůzou poznávají, jak se v našem táboře bortí jejich politické posice. S hrůzou poznávají, že slušní čeští uprchlíci nejsou nemyslícím, tupým stádem, jakým by je chtěli mít, nýbrž že slušní čeští uprchlíci jsou lidmi soudnými, lidmi uvažujícími, kteří odmítají demagogii politických odchovanců Dr. E. Beneše. S hrůzou poznávají, že v posledních týdnech sílí v našem táboře řady stoupenců České národní skupiny, které není možno zastrašiti a umlčeti ani hrozbami, ani terorem, ani násilnostmi. A můžeme ujistiti tyto pány, že podobnými prostředky a metodami se sice podařilo Dr. E. Benešovi a jeho komunistickým společníkům umlčeti hlas a znásilniti vůli celého českého i slovenského národa, že však zde na půdě svobodného světa tyto lidově-demokratické metody jsou málo účinné. Náš hlas, volající po spravedlnosti a právu, neumlčí nikdo a svoji vůli nenecháme nikdy znásilňovati!

Uprchlí jsme z rudého protektorátu proto, že lidově-demokratičtí otrokáři znásilňovali naši vůli. Proto a podobnými metodami zde v exilu nikdy souhlasiti nebudeme. Jsme svobody a právamilovní demokraté, kteří se nenechají koupit za košili nebo pár obuvi. Ani se nenechají zastrašiti "záhadnými", při tom však až příliš průhlednými výhrůzkami exilních lid. demokratických denunciantů.

Naší silou a naší zbraní je síla myšlenky. Síla programu, vyhlášeného Českým národním výborem v Londýně. Bojujeme za osvobození národa z bolševického otroctví; za vítězství a nastolení svobody, práva, spravedlnosti a demokracie v Českých zemích; za mravní obrodu českého lidu; za uplatnění křesťanských zásad a křesťanské mravnosti v životě jedince, rodiny, národa a státu; za rovnoprávný, důstojný a k blahu a rozkvětu vedoucí život národa ve Středoevropské federaci. Je to síla myšlenky, která si podmaňuje masy českého exilu i národ ve vlasti. Čím zběsileji jednájí rudí otrokáři v českých zemích, tím odhodlaněji se národ hlásí ke gen. Prchalovi a Č.N.V. v Londýně. A čím více špatností, násilností a bezpráví páchají exponenti t.zv. "Rady svob. Čsl." zde v našem ulmském táboře a v exilu vůbec, tím více sílí naše řady. Neboť, kdo spravedlivý, ten nemlčí a staví se mezi bojovníky, hájící právo a spravedlnost pro všechny, hájící nezadatelná práva našeho Českého národa a všech jeho příslušníků!

Pobuřování.

Je to působivé a velmi známé slovo. Neužívalo se ho v době, kdy naše vlast byla demokratickou. V demokracii se totiž toto slovo nazývá kritikou, neboť v demokracii je jednání vedoucích činitelů podrobena veřejné kritice a právo kritizovat je přiznáno všem. Účelem práva svobodné kritiky je odhalovati nesprávnosti a docíliti tak zamezení nesprávného jednání těch, kteří z vůle lidu zaujímají vedoucí postavení.

Jakmile se však demokracie změní v totalitní režim, nesmí už nikdo kritizovat, neboť není přípustno odhalovati neřesti. V tomto okamžiku bývají nejdříve odstraňována práva na svobodnou kritiku a tato je nahrazena slovem pobuřování. Kritika v totalitních režimech - vlastně už pobuřování - se pak velmi přísně trestá, neboť nelze strpěti, aby někdo tím, že uvádí ve známost skutky vládců, strhával jim s hlavy gloriolu a ničil a snižoval jejich autoritu.

V našem táboře se totiž označovalo "pobuřování" za zločin, mající se trestati vyvezením do ČSR.

Tolik jen k objasnění pojmu pravé demokracie.

-dpl

Separatismus .

V emigraci používá se velmi často slova separatismus, s nádechem něčeho, co není demokratické. Nejčastěji používají tohoto výrazu ti uprchlíci, kteří ohnutými zády a prací pro KSČ pod vedením Moskvy připravili národní kalvárii.

Kdo jsou separatisté a co chtějí? Říká, se, že separatisté jsou ti Slováci, kteří jdou za ideou samostatné Slovenské republiky. Pak byl separatistou i T. G. Masaryk a gen. M. R. Štefánik, kteří pracovali pro samostatnost Československa, pak by byl separatistou každý, kdo chce pro svůj národ samostatný stát. (Ve skutečnosti jsou separatisty právě Čechoslováci, neboť oni se separují od svých národů, jak Českého, tak i slovenského.)

Zvláštní je, že nárok na samostatnost odpírají slovenskému národu právě socialisté, kteří s oblibou používají jinak slova "vývoj". Nechtějí pochopit, že skutečný vývoj není možno zadržeti násilím ani pomluvami. Nárok na svobodu slovenského národa nejrozhodněji popírali ti, kteří o sobě tvrdí, že jsou jedinými a pravými demokraty. Mluví-li o Slovácích, mají tito demokraté jen pohrdání. Nárok na svobodu uznávají jen u sebe samých, nikoliv však u politických odpůrců. Tvrdí-li, že nikdo nemá práva trhat republiku, mají tím na mysli svoji vládu nad Slovenskem. Každý národ má právo na svobodu, bez ohledu na to, zda se jedná o Angličana, Čecha, Ukrajince, Slováka, Itala nebo kohokoli jiného.

Odpůrci slovenské samostatnosti by si měli laskavě uvědomiti, že o tom, zda bude Slovensko svobodné a jakou státní formou se bude spravovati, rozhodne demokratickým způsobem jedině slovenský lid sám. Zatím pochybujeme, že se mezi demokratiemi celého světa najde i jen jediná, která by kterémukoli vyspělému národu odpírala právo na svobodu, zejména na svobodu v rámci federace!

Ulm, 23. III. 1950.

Táborovému výboru, DP Lager 234, U l m

František Liška, řádně ve volbách zvolený náhradník táborového výboru podává rezignaci z následujících důvodů:

1.) Dne 27. 3. t. r. emigruji z Německa.

2.) I kdybych neemigroval, byl bych nucen podati tuto rezignaci, neboť jsem se přesvědčil, že dosavadní výbor je institucí naprosto nedemokratickou, která svým jednáním kazí dobré jméno politických uprchlíků z ČSR.

3.) Volby do výboru nebyly řádně a včas provedeny, neboť dosavadní vedení se obávalo jejich výsledku.

Prohlašuji svůj nesouhlas s násilnickými metodami dosavadního vedení tábora, representovaného pány Brunerem a Vorlem.

Fr. L i š k a, v.r.

Výrok, který vejde do dějin

"Kdo kritizuje komitét, je štváč a rozvratník, který musí být zlikvidován!" (Není to výrok Marxe nebo Lenina, nýbrž "demokratického" stoupence "Rady svob. Čsl." zde z našeho tábora.)

Čtěte a rozšiřujte "Zprávy České národní skupiny v Německu".

Čtěte a objednejte si brožuru "Vznik, program a cíle ČNS v Německu".

"Ulm-Donau" vydává redakční kroužek Č.N.S. v Ulmu.